

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobkyně: **D. K.**
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2025, č. j. X („napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2024, č. j. X („prvostupňové rozhodnutí“). Tím byl žalobkyni ode dne 6. 12. 2024 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“).
2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) ze dne 7. 11. 2024, podle něhož celkový pokles pracovní

schopnosti žalobkyně již neodpovídá invaliditě. Tento závěr byl potvrzen rovněž v námitkovém řízení, v němž byl zpracován posudek ze dne 3. 2. 2025.

3. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je dle posudků zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (*funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích*) oddílu B (*postižení končetin*) položce 13a (*funkční postižení po zlomeninách kosti dolní končetiny – lehké postižení*) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. („vyhláška o posuzování invalidity“), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15 % (v rámci rozmezí 10 – 15 %).

II. Žaloba

4. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a neodborné, nezabývalo se dostatečně jejími námitkami. Je založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a je nedostatečně odůvodněno. Její zdravotní stav nebyl komplexně zhodnocen, vydaná správní rozhodnutí jsou arbitrární povahy.
5. V rámci shrnutí dosavadního průběhu řízení žalobkyně uvedla, že v minulosti jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Ten jí byl prvostupňovým rozhodnutím odebrán, což následně potvrdilo napadené rozhodnutí. Zdravotní stav žalobkyně se však zhoršuje. Trpí bolestivými stavy a otoky levé dolní končetiny v důsledku zlomeniny bérce. Ani po poslední operaci provedené v září 2024 není schopna např. osm hodin stát a vykonávat fyzicky namáhavou činnost. Není schopna ujít delší vzdálenost bez bolesti a bez nutnosti častého odpočinku. Bolí ji ploska levé nohy, trpí opakovanými otoky kotníku, čtyřikrát absolvovala operaci této končetiny. Po operačních výkonech jí v levé dolní končetině zůstala kovová část dlahy jako trvalá výztuž, což nebylo zohledněno. Žalobkyní tvrzené skutečnosti vyplývají z doložených lékařských zpráv, resp. ze správního spisu.
6. Žalobkyně poukázala na posudek o zdravotním stavu ze dne 28. 12. 2022, podle něhož činil pokles její pracovní schopnosti 35 %. Její zdravotní postižení bylo hodnoceno dle kapitoly XV oddílu B položce 14a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Invalidita nastala ke dni 15. 5. 2021 a podle žalobkyně dosud trvá. Napadené rozhodnutí je překvapivé a odporuje zásadě právní jistoty. Není z něj zřejmé, jaká kritéria žalovaného vedla k závěru, že postižení žalobkyně je mírnějšího charakteru. V tomto směru neobsahuje napadené rozhodnutí žádnou relevantní argumentaci. Žalobkyně z uvedených důvodů navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované a replika žalobkyně

7. Žalovaná ve vyjádření odkázala na aplikovanou právní úpravu a shrnula průběh předcházejícího řízení. Má za to, že posudek IPZS zpracovaný v námitkovém řízení splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti; vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla jednoznačně vymezena.
8. S ohledem na žalobní argumentaci žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Zdůraznila, že relevantní je datum vydání napadeného rozhodnutí, ke zdravotní dokumentaci vydané po tomto dni proto nelze přihlídnout.
9. Žalobkyně reagovala replikou, v níž setrvala na meritu žaloby. Má za to, že posudek IPZS je nepřesvědčivý a neúplný. Ztotožnila se s návrhem na doplnění dokazování.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

10. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
11. Žalobkyně měla ode dne 15. 5. 2021 přiznanou invaliditu prvního stupně s dobou platnosti posudku do 30. 4. 2022. Dle posudku posudkové lékařky ze dne 3. 6. 2021 se jednalo o pokles pracovního potenciálu ve výši 35 % s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV oddílu B položce 14a přílohy k vyhlášce o posouzení invalidity. konkrétní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po zlomenině levého bérce, řešený operativně, extrakcí původního OS materiálu, korekční osteotomií a fixací dlahou. V době vydání posudku se jednalo o čerstvé pooperační období. Dne 15. 5. 2021, kdy byla invalidita přiznána, byl diagnostikován pakloub.
12. Při kontrole invalidity dospěl posudkový lékař IPZS dne 7. 11. 2024 k závěru, že žalobkyně již není invalidní. Dle funkčních projevů rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl zvolen pokles pracovní schopnosti v rámci kapitoly XV. oddílu B položce 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 15 %. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí.
13. Dle posudku IPZS zpracovaného v námitkovém řízení dne 3. 2. 2025 byl přijatý závěr potvrzen, což se promítlo v napadeném rozhodnutí. Dle posudkového lékaře je žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost se sníženými nároky na tělesné schopnosti. Pracovní omezení spočívá ve vyloučení práce s nutností dlouhé chůze, hlavně po nerovném terénu a práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou částečně zachovány, taktéž je zachována schopnost rekvalifikace.
14. Krajský soud nechal vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Brně, která dne 1. 10. 2025 zasedala ve složení předseda komise, další lékař s odborností v oboru ortopedie a tajemnice. Žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV. Ta měla k dispozici kompletní správní spisovou dokumentaci, včetně lékařských nálezů.
15. V posudku byl shrnut předchozí průběh řízení o invalidním důchodu žalobkyně, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, byla uvedena pracovní anamnéza žalobkyně (posuzována jako kuchařka), byly uvedeny závěry objektivního vyšetření žalobkyně při jednání komise (mj. zjištěno, že vyšetření páteře prokázalo jen mírnou citlivost v oblasti křížokyčelního skloubení vlevo, bez známek nervového postižení, neurologické vyšetření horních i dolních končetin bylo zcela v normě, klouby horních končetin, kyčelní i kolenní klouby byly klidné, stabilní a s plným rozsahem pohybu) byl uveden diagnostický souhrn a výpis posudkově závažných skutečností ze zdravotní dokumentace.
16. Z posudkového hodnocení lze shrnout následující: Žalobkyně (věk 31 let) utrpěla v roce 2019 těžkou tříštivou zlomeninu levého bérce. Zranění si vyžádalo opakované operační zákroky, včetně zavedení kovového hřebu, následných korekčních operací odstranění fixačního materiálu. Tyto zákroky byly provedeny postupně v letech 2019-2024. V současné době je zlomenina rentgenologicky plně zhojena.
17. Po absolvování rehabilitace přetrvává pouze lehké omezení funkce hlezenního kloubu, zejména při delší chůzi nebo stání. Žalobkyně se však pohybuje samostatně, bez berlí či jiné opory. Nebylo zjištěno významné svalové oslabení. V budoucnu je ještě plánováno

odstranění zbylého kovového materiálu, přičemž tento zákrok bude řešen jako dočasná pracovní neschopnost, nikoli jako stav dlouhodobě nepříznivý.

18. PK MPSV dospěla k závěru, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byly rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně lehké funkční následky po zlomenině levého bérce. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly XV oddílu B položky 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ve výši 15 % (v rámci rozmezí 10-15 %). Dle PK MPSV odpovídá samotné zdravotní postižení spíše dolní hranici stanoveného rozpětí, avšak s ohledem na skutečnost, že žalobkyně nemůže plně vykonávat své původní fyzicky náročné povolání, byla celková míra poklesu stanovena na samé horní hranici zvolené položky.
19. Vyšší hodnocení nebylo možné, neboť nebyly zjištěny závažné deformity končetiny, výrazné svalové oslabení ani těžké omezení pohyblivosti. Dřívější komplikace v podobě pakloubu byly operačně odstraněny a v současné době již nelze použít hodnocení dle kapitoly XV oddílu B položce 14. Subjektivně vnímané obtíže žalobkyně odpovídají charakteru prodělaného zranění a byly již zohledněny v celkovém procentním hodnocení.
20. PK MPSV neshledala žádné rozpory mezi jednotlivými lékařskými zprávami a dospěla k závěru, který je v souladu s posudky lékaře prvního stupně i lékaře v námitkovém řízení. Zdravotní stav žalobkyně byl objektivně a úplně zhodnocen. Žalobkyně je schopna rekvalifikace a může rovněž požádat o přiznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné.
21. V návaznosti na obsah posudku PK MPSV a žalobní argumentaci si soud vyžádal doplnění posudku, a to v tom směru, aby PK MPSV zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlila důvod, pro který došlo k odnětí dávky dříve přiznané.
22. V **doplňujícím posudku ze dne 17. 12. 2025** PK MPSV shrnula, že pakloub dolní části bérce byl operacemi odstraněn a je evidováno jen lehké omezení hybnosti hlezna. Otoky při vyšetřeních byly jen malého rozsahu nebo nebyly přítomny. Není popisována svalová hypotrofie, končetina je omezena pro delší chůzi a stání, žalobkyně se pohybuje bez opěrných pomůcek.
23. Oproti minulým posouzením v roce 2021, 2022 a 2023 je prokázáno funkční zlepšení. To sice nemusí odpovídat bolestivým pocitům žalobkyně, ty jsou však subjektivního charakteru. Subjektivní potíže žalobkyně patří do obrazu onemocnění a jsou součástí procentního ohodnocení dané položky. PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.
24. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 16. 1. 2026 za přítomnosti žalobkyně a zástupkyně žalované.
25. Žalobkyně trvala na to, že posouzení bylo chybné. Požádala o zpětné uznání invalidity a doplacení důchodu za období, kdy jí byl odebrán. Uvedla, že má dlouhodobé a trvalé zdravotní potíže, prodělala opakované operace nohy, kdy dvě operace nedopadly dobře. Trpí chronickými bolestmi, začíná jí artróza, má omezenou hybnost, bolesti jsou každodenní, horší se. Navíc jí byla týden před Vánocemi diagnostikována onkologická nemoc, kvůli níž podala nový návrh. Psychicky na tom také není dobře. Aktuálně pečuje o dítě, je na rodičovské dovolené. Předtím hledala práci v oboru, ale nikdo ji v kuchyni nechtěl zaměstnat, s ohledem na zdravotní obtíže. Pracovala brigádně, z domova. Měla jít na operaci

kvůli vynětí kovové výztuže, to se však kvůli diagnostice onkologického onemocnění odložilo.

26. Zástupkyně žalované odkázala na písemné vyjádření k žalobě. Posouzení zdravotního stavu je věc medicínská, žalovaná následovala závěry zpracovaného posudku, podle něhož došlo k úpravě, resp. ke zlepšení funkčního stavu.
27. V rámci dokazování byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 1. 10. 2025 a jeho doplnění ze dne 17. 12. 2025. Žalobkyně k tomu doplnila, že pakloub byl sice odstraněn, ale z jejího pohledu, i z pohledu paní doktorky z rehabilitace to neznamena, že bolesti přestaly. Omezení je podle žalobkyně stejné, byla to nestandardní zlomenina. Po závěrečných návrzích bylo postupováno podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

V. Posouzení věci krajským soudem

28. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl ve správním řízení posouzen její zdravotní stav, resp. nesouhlasila s tím, že již není invalidní, přestože se její zdravotní stav zhoršuje.

Obecná právní východiska posuzování invalidity

29. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, který upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.
30. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
31. Rozhoduje-li žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě, kterých mu byla dávka přiznána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37). Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je

rozhodnutí o odnětí či snížení invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla odnímaná dávka přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, tj. určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).

32. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku IPZS v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.) neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek PK MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

Posudek PK MPSV a zjištěný skutkový stav

33. S ohledem na spornou otázku byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 1. 10. 2025, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 16. 1. 2026. Za účelem vyjasnění důvodů, pro které došlo k odnětí invalidity, bylo dokazování doplněno ještě posudkem ze dne 17. 12. 2025. Krajský soud vyhodnotil posudky v jejich souhrnu, z hledisek shora uvedených, zabýval se úplností a přesvědčivostí posudkového hodnocení PK MPSV, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
34. Posudky PK MPSV byly vypracovány posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl odborný lékař se specializací v oboru ortopedie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace včetně lékařské dokumentace). Posudky PK MPSV a posudky zpracované v předcházejícím řízení se neliší v posouzení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně.
35. Posudek PK MPSV, stejně jako posudky, které byly podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, hodnotily zdravotní postižení žalobkyně s největším dopadem do její pracovní schopnosti v kapitole XV oddílu B položky 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dle vymezeného posudkového hlediska se míra poklesu pracovní schopnosti stanoví podle omezení rozsahu pohybu, svalové síly, funkce končetiny a celkové pohyblivosti a dopadu na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Všichni posudkoví lékaři se v případě žalobkyně shodli na tom, že v rámci zvolené položky se jedná o lehké funkční postižení, kdy jsou přítomny *lehké deformity bérce nebo stehna, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání* (položka 13a).

36. PK MPSV ve svém posudkovém hodnocení upřesnila (na rozdíl od předcházejících posudků lékařů IPZS), že samotné zdravotní postižení odpovídá spíše dolní hranici stanoveného rozpětí, tj. poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %. Avšak s ohledem na skutečnost, že žalobkyně nemůže plně vykonávat své původní fyzicky náročné povolání, byla celková míra poklesu stanovena na samé horní hranici zvolené položky, tj. ve výši 15 %.
37. PK MPSV vysvětlila, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí již nebylo možné postižení žalobkyně hodnotit dle kapitoly XV oddílu B položky 14 (*pseudoartrózy – paklouby končetin*), neboť pro takové podřazení by musel být přítomen pakloub. Ten však již v důsledku operačního zákroku (provedením korekční osteotomie a nové fixace) přítomen není. V doplňujícím posudku PK MPSV vysvětlila, že oproti minulým posouzením (prvně v roce 2021, kdy byl stanoven pokles pracovní schopnosti ve výši 35 %, následně potvrzený v letech 2022 a 2023) došlo k prokázanému funkčnímu zlepšení.
38. Funkční dopady zdravotního postižení žalobkyně nelze ve zvolené kapitole XV oddílu B položky 13 hodnotit jako středně těžké funkční postižení (*značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi*) či dokonce těžké postižení (*těžké deformity, podstatné omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny*). Nejedná se tedy o postižení takové tíže, jež by vedla k přiznání invalidního důchodu alespoň v prvním stupni.
39. Žalobkyni lze přisvědčit v tom, že napadené rozhodnutí, v návaznosti na posudek zpracovaný v námitkovém řízení, neobsahovalo jasný, konkrétní a přesvědčivý důvod, pro který došlo ke změně míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. V tomto ohledu je nutno žalované vytknout, že se nepostarala o odstranění deficitu posudkového hodnocení, pro něž mělo být právě vysvětlení důvodů odnětí invalidity stěžejní. Toto pochybení však s ohledem na doplnění dokazování před soudem a vyjasnění posudkového hodnocení nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, tj. na výsledný závěr o tom, že zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí nedosahoval invalidizující úrovně.
40. Žalobkyní tvrzené zhoršení zdravotního stavu nebylo prokázáno. Naopak, bylo prokázáno funkční zlepšení, a to i přes přetrvávající bolestivost. Dopad postižení na celkovou výkonnost žalobkyně a její schopnost vykonávat denní aktivity je pouze lehký. PK MPSV reflektovala, že žalobkyni ještě čeká vynětí kovové dlahy, tento úkon (plánován na 30. 10. 2025, avšak dle žalobkyně odložen) však vyžaduje pouze dočasnou pracovní neschopnost.
41. Posudkoví lékaři nerozporovali, že v případě žalobkyně byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Ten však nepůsobí takový pokles pracovní schopnosti, který právní úprava pro přiznání invalidity vyžaduje. PK MPSV zohlednila, že žalobkyně se nemůže plně věnovat fyzicky náročnému zaměstnání (např. při dlouhém stání), základní stanovený pokles v důsledku postižení dolní končetiny proto navýšila z tzv. profesních důvodů o 5 %. V rámci stanovené kategorie se tak dostala na samou horní mez zvolené položky (15 %). Žalobkyně je však (i s ohledem na svůj věk) schopna rekvalifikace a neměla (ke dni vydání napadeného rozhodnutí) jiná posudkově závažná onemocnění či postižení. Nebyly tedy shledány důvody pro další navýšení.
42. Lze shrnout, že posudková komise při vlastním posouzení vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně jako posudky IPZS. Funkční postižení žalobkyně objektivizované odbornými nálezy a vyšetřením na jednání posudkové komise hodnotila tak, že způsobuje pokles pracovní schopnosti žalobce ve výši 15 %. Posudky PK MPSV ve

svém souhrnu naplňují kritéria úplnosti, srozumitelnosti a přesvědčivosti. Jsou založeny na veškerých relevantních lékařských podkladech, tj. podkladech osvědčujících zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí a obsahují vysvětlení, proč žalobkyně nebyla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní a co bylo příčinou odlišného posudkového hodnocení.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

43. V soudním řízení bylo potvrzeno, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Žaloba není důvodná, krajský soud ji proto zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
44. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Nyní projednávaná věc se týkala důchodového pojištění, a proto ani žalovaná *ex lege* nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 16. ledna 2026

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D.
samosoudkyně